

prism
ปรีช

พนมเทียน

๘
เสปครุท

นรกจากซูเทลิยง

เล่ม 3

คำนำสำนักพิมพ์ (ฉบับอีบุ้กวาระครบรอบ 10 ปี)

หลังจากที่จัดทำอีบุ้ก เพชรพระอุมา ไปเมื่อปี 2556 บัดนี้เป็นอีกครั้งที่แพรวสำนักพิมพ์ได้รับเกียรติอย่างสูงจาก ศิลปินแห่งชาติ พนมเทียน โดยท่านได้มอบผลงานแนวจารกรรม สืบสวนสอบสวนเรื่อง เล็บครุฑ แก่สำนักพิมพ์ เพื่อจัดทำอีบุ้ก สสนองตอบความต้องการของนักอ่าน อนึ่ง เล็บครุฑ นี้ พนมเทียน เขียนขึ้นก่อนเรื่อง เพชรพระอุมา ร่วมสิบปี คือเขียนเมื่อปี 2499 ลงพิมพ์เป็นตอนๆใน เพลินจิตต์สามรส จากนั้นสำนักพิมพ์ เพลินจิตต์จัดพิมพ์รวมเล่มเป็นหนังสือปกแข็งขนาดสามสิบสอง หน้ายก วาดภาพปกโดย วารินทร์

เล็บครุฑ ยุคนั้นถือว่าโด่งดังและเกรียวกราวเป็นอย่างมาก นับเป็นตำนานบทหนึ่งของวงการวรรณกรรมไทย กล่าวคือ เล็บครุฑ โดยตัวเรื่องกับลีลาการประพันธ์ของพนมเทียนแล้ว ต้องเรียกว่ามีลูกล่อลูกชน มีเสน่ห์ยั่วชวน คือเรื่องนั้นตื่นเต้นเร้าใจ และก็ครองใจผู้อ่านให้คอยติดตาม จนถึงขนาดที่ว่า มีผู้อ่านไป

เข้าแถวต่อคิวรออ่านที่โรงพิมพ์ ขณะที่เจ้าของสำนักพิมพ์ คือ เวช กระตุกฤษ ก็ได้สร้างปรากฏการณ์ผู้ดมดใจนักเขียน (ไม่ให้นักเขียนย้ายสำนักไปเขียนให้สำนักพิมพ์อื่น) ด้วยการสั่ง (นำเข้า) รถอเมริกัน Packard V8 สุดหรูเร็ด ราคาสูงลิ่ว คันแรกและคันเดียวในประเทศในขณะนั้น ให้กับพนมเทียนได้ขับโฉบเฉี่ยว

อีกทั้งในปี 2500 ที่ เล็บครุฑ ได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์ โดย สุพรรณ พรามณพันธ์ุ กำกับการแสดง และ พระเอกหล่อชัย นฤนาท รับบทเป็นซีฟ ชูชัย ก็ได้สร้างกระแสให้ลูกผู้ชายเท่าๆ กว่าก่อนเมืองที่ต่างก็พากันเดินยกไห่และเอียงคอเพื่อเลียนแบบบุคลิกซีฟ ชูชัย

ซีฟ ชูชัย เขาคือใคร ทำไมเขาจึงยังอยู่ในความทรงจำของผู้อ่านมานานร่วมจะหกสิบปีเข้าแล้ว และนอกจากซีฟ ชูชัย แล้ว ยังมีตัวละครชายหญิง พระเอก นางเอก ดาวร้าย ดาวร้ายตำรวจ ทรชน นักสืบ พ่อค้า นายทุน คนไทย คนจีน หรือใครอีกบ้าง ที่จะมาสร้างความลึกลับซับซ้อน สร้างความตะลึงพรึงเพริดแก่ผู้อ่าน ว่าเขาผู้นั้นแท้จริงแล้วอาจคือผู้บงการ เป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังทั้งหมดของอั้งยี่ เบื้องหลังสมาคมสิงเอ็ง หรือสมาคมเล็บครุฑ สาขาประเทศไทย

และกัด้วยยุคนั้น คือยุคสมัยที่อันทพาลครองเมือง อันยังคาบเกี่ยวกับการต่อสู้เรียกร้อง เพื่อปลดปล่อยประเทศจากนักล่าอาณานิคม เรื่องโจรจีนแดงที่หวังจะแบ่งแยกดินแดนสามจังหวัดภาคใต้ หรือเรื่องที่ว่าใครมีนกอินทรีกายสิทธิ์ไว้ในครอบครองครบทั้งหกชิ้น ผู้นั้นครองโลก กระทั่งทำที่สุดแล้วเรื่อง เล็บครุฑ นี้มิใช่नियाยสืบสวนสอบสวนจรรยากรรมกันอย่างดาดๆพินๆ ทว่า เล็บครุฑ คืออาชญุนิยายเรื่องโดดเด่นสุดและสุดแสนจะคลาสสิก อีกทั้งจะละเอียดยับย้อยในแต่ละฉากแต่ละตอน ในทุกๆพฤติกรรมของตัวละครทุกๆตัว ทั้งยังบันทึกจากและโฉมหน้าสังคมยุคสมัยนั้นเอาไว้ไว้อย่างไม่มีเรื่องใดในแนวเดียวกันมาเทียบเคียงได้

เล็บครุฑ เป็นอาชญุนิยายที่นักเขียนคิดเขียนขึ้นจากประสบการณ์ชีวิตจริง ผสานเข้ากับจินตนาการอันล้ำเลิศ ประสบการณ์จริง คือครั้งหนึ่งพนมเทียนเคยเป็นตำรวจลับเคยเป็นคนหนุ่มที่คลุกคลีติดโม่งอยู่กับนักเลงอันทพาล เล็บครุฑนับเป็นนิยายสร้างชื่อเสียงให้กับพนมเทียน ทำให้พนมเทียนเกิดเต็มตัว หลังจากที่เขาเป็นนักเขียนหนุ่มดาวรุ่งพุ่งแรงมาจากเรื่อง จุฬาทริศูณ

เลียบครุฑ ฉบับที่พิมพ์เป็นเล่มหนังสือ และภายหลัง
ที่ผ่านยุคสำนักพิมพ์เพลินจิตต์มาแล้ว ก็มีสำนักพิมพ์ผ่านฟ้า
สำนักพิมพ์हररा ที่เคยจัดพิมพ์เลียบครุฑ ไว้ แต่จะกี่ครั้งก็หน
และพ.ศ.ใดบ้าง หลักฐานไม่ระบุไว้อย่างชัดเจนนัก กระทั่ง
สำนักพิมพ์ ณ บ้านวรรณกรรม เป็นผู้พิมพ์ขึ้นใหม่ในปี 2539
ตราบจนปัจจุบัน

เลียบครุฑ ยังนับเป็นนิยายที่มีความยาวร่วม 3,000 หน้า
แบ่งภาคตอนออกสองตอน ตอนแรกให้ชื่อตอนว่า “พยัคฆ์ร้าย
666” และตอนสองให้ชื่อว่า “นรกจาง ชู เหลียง” ซึ่งเมื่อแพรว
สำนักพิมพ์ได้รับลิขสิทธิ์สำหรับจัดทำอีบุ๊กขึ้นในพ.ศ.นี้ ก็ถือว่าเป็น
อีกทางหนึ่งสำหรับนักอ่านยุคใหม่ที่จะได้อ่าน เลียบครุฑ กัน
อย่างสะดวกและง่ายดายที่จะพกพาไปอ่านยังที่ไหนๆในโลกนี้

ที่สำคัญ เลียบครุฑ โดย พนมเทียน ไม่ว่าจะเป็นรูปเล่มที่
เป็นหนังสือ หรือรูปแบบที่เป็นอีบุ๊ก โดยนามานี้ จะไม่ทำให้
ผู้อ่านผิดหวัง.

แพรวสำนักพิมพ์

ตุลาคม 2558

คำประกาศเกียรติคุณ

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ (พนมเทียน)

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปีพุทธศักราช 2540

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ นามปากกา พนมเทียน เกิดเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ.2474 ที่จังหวัดปัตตานี เป็นนักเขียนผู้สร้างผลงานทางวรรณศิลป์ที่ทรงคุณค่าไว้อย่างมากมายและต่อเนื่องกว่า 5 ทศวรรษ ผลงานของเขาปรากฏแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับของผู้อ่านตลอดมา โดยเฉพาะนวนิยายซึ่งมีจำนวนมากถึง 38 เรื่อง หลายเรื่อง เช่น จุฬาทรีคุณ, เล็บครุฑ, เพชรพระอุมา และ ศิวาราตรี มีความโดดเด่นเฉพาะตัวอย่างที่จะหานักเขียนในแนวเดียวกันมาเทียบเคียงได้ยาก

พนมเทียนเป็นนักฝัน เขาถึงสามารถใช้จินตนาการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีความรอบรู้และประสบการณ์อันหลากหลายเป็นพื้นฐาน งานเขียนของเขาจึงมีหลายประเภทหลายแนว คือ

มีทั้งเรื่องประเภทจินตนิยาย อาชวนิยาย นวนิยายแนวสืบสวน สอบสวน แนวผจญภัย แนวพาฝัน ตลอดจนสาระนิยาย คุณลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของเขาคือ การใช้ภาษาด้วย ลีลาอันงดงามและให้ภาพที่คมชัด งานของเขาจึงส่งผลสืบเนื่อง ไปถึงการสร้างงานศิลปะแขนงอื่น เช่น ละครวิทยุ ละครเวที ตลอดจนเพลงประกอบละคร โดยเฉพาะเรื่อง จุฬาทรีคุณ เป็นที่ นิยมกันมาตลอดกว่า 5 ทศวรรษ นอกจากนี้เรื่อง จุฬาทรีคุณ จินตนิยายเรื่อง ศิวราตรี ของพนมเทียนยังเป็นแรงบันดาลใจ ให้ “สกลวรรณ” นำศิวราตรีมาเขียนเป็นร้อยกรองยาวกว่า 30,000 คำกลอน โดยอาศัยความงามแห่งภาษาร้อยแก้วของ พนมเทียนเป็นพื้นฐาน

งานเขียนของพนมเทียนมิได้เพียงแค่พาผู้อ่านเข้าไปสู่ โลกแห่งจินตนาการที่มีแต่ความบันเทิงใจ หากอ่านอย่าง พิถีพิถันจะเห็นได้ว่าผู้เขียนยึดถือหลักการมนุษยธรรม อย่างมั่นคง เขาเห็นว่าโลกและชีวิตดำรงอยู่ด้วยมนุษยธรรม สันติภาพ และภราดรภาพ อันเป็นอุดมการณ์ของมนุษยชาติ ผลงานของเขาจึงให้ความสำเร็จอารมณ์และคุณค่าแห่งสาระ ที่แฝงเร้นอยู่เบื้องลึก พนมเทียนได้สร้างสรรค์ผลงานวรรณศิลป์

ทั้งดงามและมีคุณค่าประทับใจผู้อ่านต่างรุ่นต่างวัยและต่าง
สถานภาพมาเป็นเวลายาวนานกว่าครึ่งศตวรรษ

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ จึงได้รับการยกย่องเชิดชู
เกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

“ณ ที่ใดดวงใจไม่ไหวหวั่น

ขอฝ่าฟันอุปสรรคและขวากหนาม

ถึงสันชาติवासนาชะตากรรม

จะฝากนามโลกให้รู้ก็ชาย!”

มุมมองและแนวความคิด ในการสร้างสรรค์วรรณกรรมของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์งานวรรณกรรมออกมาในหลายรูปแบบ หลายแนวทาง และหลายลีลาของเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นแนวนวนิยายพาฝัน นวนิยายตื่นเต้นผจญภัยโลดโผน แบบอาชญากรรม จารกรรม ซึ่งเต็มไปด้วยการต่อสู้ไหวพริบ เล่ห์เหลี่ยมกลอุบายต่าง ๆ ตลอดจนเรื่องหนัก ๆ และเรื่องทางจินตนิยาย ฯลฯ แทบจะเรียกได้ว่าข้าพเจ้าเขียนปรากฏเป็นผลงานออกมาแล้วในทุกแนวตั้งได้กล่าวมานี้

ไม่ว่าจะเป็นวรรณกรรมในรูปแบบใด ข้าพเจ้ามีมุมมองแนวความคิด และตระหนักเตือนอยู่เสมอว่า ตัวละครสำคัญของข้าพเจ้าในแต่ละเรื่องนั้น (ไม่ว่าเรื่องจะอยู่ในแนวร้ายหรือแนวดีเพียงไร) จะต้องมีความประพฤติกรรมของความเป็นมนุษย์ธรรมเป็นหลักเกณฑ์อยู่เสมอไป เพราะข้าพเจ้าระลึกอยู่เสมอว่ามนุษย์ธรรมเป็นสิ่งอันควรจะต้องสร้างสรรค์จรรโลงไว้ในโลกของมนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นยุคอดีต ยุคปัจจุบัน หรือยุคอนาคต

ก็ตาม โลกเรานั้น ถ้าปราศจากเสียซึ่งมนุษยธรรมลงเมื่อใด ก็จะทำให้เสื่อมโทรมสลายลงสู่ความพินาศย่อยยับ และสังคมของ มนุษย์ก็จะเป็นของมนุษย์อีกต่อไป แต่น่าจะเป็นของสัตว์ ๕
ชั้นต่ำเสียมากกว่า

ข้าพเจ้ามีมุมมองอยู่เสมอว่า มนุษยธรรมย่อมเป็นอันดับ ๖
หนึ่งในสัญชาตญาณแห่งความเป็นมนุษย์ และมนุษยธรรม ๗
จะเป็นผลให้มนุษยธรรม จริยธรรม คุณธรรม ตลอดจนศีลธรรม ๘
ติดตามมาเองเป็นลำดับภายหลัง แต่ก่อนอื่นขอให้มนุษย์มี ๙
“ธรรม” ของการเป็นมนุษยชาติเอาไว้ก่อนเท่านั้น ข้าพเจ้าถือว่า ๑๐
เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต และพยายามที่จะ ๑๑
สะท้อนออกมาในรูปแบบของงานวรรณกรรมทุกเรื่องที่ข้าพเจ้า ๑๒
เขียน เพื่อให้ผู้อ่านได้มีจิตสำนึกในเรื่องดังกล่าวนี้ แม้จะไม่ ๑๓
ทางตรงก็โดยทางอ้อม เพราะฉะนั้น มุมมองและแนวความคิด ๑๔
ในการสร้างสรรค์วรรณกรรมของข้าพเจ้าก็คือ นอกเหนือจาก ๑๕
ความบันเทิง ความรู้ และสิ่งอื่นๆที่ผู้อ่านจะได้รับแล้ว สิ่งนั้น ๑๖
ก็คือความมีมนุษยธรรมนั่นเอง ๑๗

พนมเทียน

สิงหาคม 2544

หมายเหตุ: พนมเทียน เขียนข้อเขียนชิ้นนี้ลงตีพิมพ์ในวารสาร
ของหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ที่ต้องการรวบรวมแนวความคิดในการสร้างสรรค์งานของ
ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

ครุฑสยาม

69 อำนาจคอสมิคเรย์

สำหรับวันนั้น อันดับแรกที่เขาจะทำก็คือ ใช้โทรศัพท์สาธารณะ ที่เห็นว่าปลอดภัยที่หนึ่ง ติดต่อไปยังมรกต กำจร สอบถามถึง เอกสารสำคัญซึ่งขณะนี้ยึดครองอยู่ในกำมือของหล่อน หญิงสาว รับรองสภาพของเอกสารนั้น ว่าอยู่ในภาวะเรียบร้อยปลอดภัย และเป็นความลับดี ตลอดจนส่งข่าวบางชนิดเพื่อเปิดแนวทาง และความปลอดภัยสำหรับตัวเขา

จากนั้นเขาเรียกไปยังดาร์ณีอีกครั้งให้หล่อนเป็นผู้มารับ เขาด้วยตัวของหล่อนเอง เพียงไม่นานนัก เศรษฐินีสาวผู้เป็น กำลังส่วนใหญ่คอยช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ก็ปรากฏกายขึ้น พร้อมกับรถคันใหญ่ ซีพ ซุซซี่ เข้าไปนอนซุกอยู่ในเบาะตอนหลัง ของรถ เล็ดลอดจากสายตาทั่วไป ผ่านเข้าอาณาเขตบ้าน ของหล่อนและอาศัยพักหลบภัยอันตรายอย่างวางใจจนกระทั่ง ปายสีโม่งเย็น

แล้วเขาก็เข้าไปนอนรอคอยสิงห์อยู่ในบ้าน ‘ศรอนงค์’ สนามม้านางเลิ้ง อย่างชินต่อสภาพของเจ้าสิงห์ร้ายที่อยู่แล้ว

ชีพดื่มเหล้ายังไม่ทันจะหมดแก้ว จอมวายร้ายก็ปรากฏกายขึ้น
ถลันเข้าร่วมวง

การสนทนาอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยเป็นไปในทำนอง
ปรบทุกซ์ หรืออีกนัยหนึ่งอาจจะเรียกได้ว่ารวมหัว ให้ประโยชน์
ในแนวทางสืบสวนแก่เขาเพิ่มขึ้น

“ด้านที่ถูผ่านเข้าไป มันเรียกของมันเองว่า ประตุค่าย
ด้านตะวันออก กูก็ไม่เคยรู้มาก่อนว่ามันอยู่ทางทิศตะวันออก
จริงหรือเปล่า แล้วทำไมพวกมันจะตั้งฉายาเสียยังกะค่ายทหาร
ในพงศาวดารจีนยังงั้น แต่เข้าใจว่าจะเป็นรหัสใช้เข้าใจในวงการ
เสียมากกว่า”

สิงห์บอกเขาอย่างไม่มีการปิดบังเมื่อถูกลงถาม จับพลัน
นั้นเขารู้ในทันทีว่า มันเป็นประตุทางเข้ารังใหญ่ของอินทรี
ฝั่งตรงข้ามกับที่เขาได้เข้าไปแล้ว

“ไอปีศาจที่เฝ้าอยู่บนปากทวารนั่นชื่อฮุยลิ รูปร่างหน้าตา
มันเหมือนซีเย่นกั๊วไว้ว เห็นหน้าแล้วจีจิบหาย ยิ่งกว่านั้นจะพูด
จะจาทำท่าทำทางดูเหมือนเซียนปีศาจที่เราเคยดูในหนังจีนเมื่อ
สมัยเป็นเด็กอยู่ชะด้วย กูเห็นแล้วอยากจะลองกระที่บ ‘เซียน’

ดูสักที แต่พอนึกถึงเตี้ยจางแล้วเลยหมดศรัทธา ทางเข้าด้านนี้เป็นห้างขายเครื่องยาประเภท ค. ไหญ่สามคูหา อยู่ในกลางท้องตลาดสำเพ็ง ตอนที่ออกกราชวงศ์ ไอ่ฮุยลิ้มมันไม่ออกมาเดินเกะกะให้เห็นบนพื้นดินดอก เพราะกูไม่เคยเห็นมันที่ไหนเลยสักครั้งเวลาเข้า กูต้องใช้รหัสประจำตัวผ่านทะลุห้างขายยานั้นเข้าไปแล้วดำดินลงไปอีกชั้นหนึ่ง ถึงจะเจออ้ายฮุยลินอนลูปพุงยัมยี้วนคอยอยู่ ต่อจากนั้นก็เป็นเรื่องของการดำดินผ่านด่านต่างๆ ชนิดเดินเมื่อยขากว่าจะเข้าไปถึงรังของจาง ชู เหลียง”

“เวลามึงถูกเรียกเข้าประชุมในช่องใหญ่ มึงเข้าทางนั้นทุกทีหรือ?”

“กูจะเข้าไปประชุม หรือเข้าไปพบอ้ายจาง ก็โดยทางนั้นทางเดียวไว้ชีพ ส่วนมันจะมีทางเข้าอีกสักที่ทางกูเดาไม่ถูกรู้แต่เพียงขึ้นซี่ซัวปะปะเข้าไปในทางซึ่งมันไม่ได้เปิดไว้โดยเฉพาะเรา มีหวังไม่ต้องกลับมาอีก”

เขารู้ต่อไปว่า ทางเข้าซึ่งถูกเรียกว่า ‘ประตูค่ายด้านตะวันออก’ นั้นเป็นหนทางที่สิงห์ผ่านเข้าไปสู่รังใหญ่ของอินทรีมานานแล้ว และเป็นทางเดียวที่สิงห์จะผ่านเข้าไปได้ตามวาระซึ่งคนอย่างสิงห์ก็ไม่มีความสามารถ หรือมีความแสบซอกแซก

ที่จะแสวงหาทางเข้าให้พิสดารไปมากกว่าเท่าที่มีอยู่ ช้ำยังไม่มีโอกาสทราบอีกด้วยว่า ทิศทางภายในวังมหาศาลของอินทรีร้ายมีอยู่เช่นไร นอกจากจะรู้เพียงว่ามันเป็นกองบัญชาการกลางของสมาคมเล็บครุฑ ซึ่งไม่มีที่ไหนจะให้ใหญ่เท่าอีกแล้ว...

การชี้บอกตำแหน่งหนทางเข้าด้านแก่เขาโดยละเอียดอย่างไม่ระวาง หรือเห็นว่าจะต้องเป็นความลับอะไรของสิ่งนั้น ทำประโยชน์เหลือหลายแก่เขา อย่างน้อยที่สุด เขาก็มองเห็นประตูเข้าสองด้านแล้วว่า ภายในวังของมันจะยังมีมืดมิดไปด้วยความสลับซับซ้อน ซึ่งไม่มีโอกาสทราบได้โดยละเอียด

เขาไม่ปิดสิ่งเช่นกัน ในการที่จะบอกตามตรงว่าหนทางเข้าของเขาเรียกว่า ‘ค่ายด้านตะวันตก’ ซึ่งมีอีกเหลี่ยมเป็นนายทวารอยู่ยังคลังสินค้า ชิดลำน้ำเจ้าพระยา ย่านทรงวาด สิ่งนี้แสดงความอัศจรรย์ใจเล็กน้อย แต่ก็ไม่สนใจอะไรนัก

“ถ้านั้นมันต้องมีอย่างน้อยอีกสองด้าน!”

จอมวายร้ายออกความเห็นมา

“คือด้านเหนือและด้านใต้ เราตั้งเข็มทิศประมวลได้แล้วว่ามันถือเอาลำเพ็ญเป็นด้านตะวันออก ทรงวาดเป็นด้านตะวันตก

เพราะฉะนั้นแถวราชวงศ์จะต้องเป็นด้านเหนือ ส่วนด้านใต้อยู่ทางเยาวราช!”

“มันจะต้องเป็นแบบนั้น แต่เราจะรู้ได้ยังไงว่าปากประตูของมันอยู่ตรงไหน ระหว่างราชวงศ์และเยาวราชซึ่งเราจะว่าเป็นด้านอีกสองด้านของมัน”

สิงห์แป้ปาก ยักไหล่

“ไม่มีทางเลย! มนุษย์ที่เล่นกลเก่งที่สุดในโลกคือจางซู เหลียง และอะไรก็ตามที่เป็นสมบัติของมันมีพิษไปหมด มึงอย่าไปสนใจกับมันเลยว่าอยู่เอาตัวรอดไปวันๆหนึ่ง”

“ถ้าเรารักจะอยู่อย่างชาติเสือ ไม่ยอมให้ใครลบลายได้ เราก็ต้องสนใจในทางหนีทีไล่ของเรา และเตรียมไว้ให้พร้อมสรรพสิงห์!”

เขาพูดเน้นหนัก ตบหลังสิงห์โดยแรง

“ใครจะบอกได้ว่าจางจะซื้อกับเราสักเพียงไร และเมื่อไรเป็นเวลาที่เราจะต้องขับเคลื่อนกับทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเอาตัวรอด!”

“จริงของมึงไวย”

สิงห์ร้ายคราง ตาเป็นประกาย สับไฟยิกอยู่ในมือแล้ว
โยนรูปเอโฟ่ดำไปแผ่อยู่กลางโต๊ะ ดัดมือโดยแรง

“มึงกะกู ทำจะต้องเรียนกลยุทธ์ตามหลักพิชัยสงคราม
เกี่ยวกับค่ายกลของไอ้จางเสียแล้ว ถ้ามายังนี้ไม่มีหวังรอด
หากว่าจะเกิดเหตุที่เราต้องเอาหลังชนกันเมื่อไร”

สิงห์พูดพลางยิ้มเหี้ยมๆ กระโดดลงจากโต๊ะที่นั่งอยู่
ชีพหรือตาให้

“หนทางรอดของเรามีอยู่ทางเดียวเท่านั้น! อย่างที่บอก
มาแล้ว! ก่อนอื่น มึงมองเห็นท่าทีของจาง ชู เหลียง ที่จะระแวง
ว่าเรารวมหัวกันติดบ้างไหม?”

“มันไม่รู้หรอก”

สิงห์ตอบมาโดยเร็วด้วยเสียงเกือบจะเป็นคำราม

“มันนี้กว่ากูกับมึงยังจ้องที่จะหันกันอยู่ ถ้ามึงเป็นขมิงกู
ก็เป็นปุ่น จางมันเข้าใจเช่นนั้น”

“เหมาะที่สุด! สิงห์ สิ่งที่มึงจะต้องทำสิ่งแรกก็คือเขียนแผนที่
ให้แจ่มชัดที่สุด ตามทิศทางซึ่งมึงจะเดินเข้าไปสู่กองบัญชาการ

มีประตูกลอยู่ยังตำแหน่งไหนบ้าง ผ่านอะไรบ้าง อย่างไรก็ตามเหนือดินหรือใต้ดิน และมีนายทวารคอยคุมอยู่ด้านละกี่คน ตลอดจนรหัสที่มึงเคยใช้มาแล้วและที่กำลังใช้อยู่ ส่วนทางกุ๊กก็จะทำไว้อย่างละเอียด เราจะต้องประสานงานกันอย่างใกล้ชิดที่สุดสำหรับประตูเข้าอีกสองด้าน ถ้ามีจริงเราค่อยคิดค้นให้ได้ในคราวต่อไป”

สิงห์ตาเป็นประกาย ขณะที่จ้องมองประสานตาเขาแล้วยิ้มอย่างเยือกเย็นที่สุดผุดขึ้นบนริมฝีปาก ส่งมือออกมาให้จับบีบแน่น

อีกชั้นหนึ่งสำหรับงานของเขา ที่กำลังก้าวรุดหน้า!

ก่อนที่จะเขาจะผลจากที่นั่นมา เมื่อเวลาใกล้พลบค่ำ สิงห์เตือนให้เขาทราบถึงงานที่ได้รับคำสั่งให้ทำร่วมกันในเวลาสามทุ่มของคืนเดียวกัน ตามแผนซึ่งมีไว้เรียบร้อยแล้ว

“อย่าเหลวนะไว้อย่า ชีพ สามทุ่มกรุณอยู่ที่ภัตตาคารเทียนสิน!”

เขาโบกมือให้จอมวายร้ายเป็นครั้งสุดท้าย พร้อมกับการ
ล้มกาย

ไม่กี่นาทีต่อจากนั้นเขาได้มาพบกับปรีตะ ฮันัม ตาม
สัญญาณับ ณ ตัวตึกชั้นสามของอาคาร ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับ
ห้องอาหาร ‘มิลินทร์’

จริงตามที่หล่อนบอกทุกอย่าง จอมจารสตรีสาวรอคอย
เขาอยู่ก่อนแล้ว

ในการเผชิญกับเขาครั้งนี้ ปรีตะ ฮันัม กิริยาร้อนรน
กระสับกระส่ายและหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา ผิดกับทุกครั้ง
ไป

“มีอยู่หลายเรื่องเหลือเกินที่ฉันจะต้องพบกับคุณในเวลา
อันจำกัดที่สุดนี้!”

หล่อนบอกกับเขาโดยเร็ว

“บอกถึงแผนผังและแปลนของกองบัญชาการใต้ดินของ
จาง ซู เหลียง ก่อนอื่น”

เขาพูด ขณะที่เข้้ามารวบต้นแขนทั้งสองของหล่อนไว้
ขณะที่ก้มต่ำลงมา

“ฉันกำลังพยายามรวบรวม และส่งให้แก่คุณโดยเร็วที่สุด
แต่มันยังไม่สำเร็จ ฉันยังคงค้นกุญแจใหญ่อันจะไขเข้าไปสู่กลไก
ระบบอัตโนมัติทุกชนิดยังไม่พบ! ทว่ามันจะต้องพบในเร็ว ๆ นี้
หวังว่าลักษณะภายนอกของมันคุณคงจะพอเข้าใจได้บ้างแล้ว”

“ผมพอจะเข้าใจ ว่ามันกินแดนอยู่ในระหว่างไหนถึงไหน
บ้างจากการคาดคะเน และจากการบอกของฮักเหลียมซึ่งนำ
ประมวลเข้าได้ กองบัญชาการนั้นกินอาณาบริเวณเป็นรัศมี
ไม่ต่ำกว่า 2 ตารางไมล์ขุดลงไปใต้พื้นดิน ลดเลี้ยวไปตามเสาว
วงเข็มของตัวตึกต่าง ๆ มันเจาะลอดถนนราชวงศ์ทั้งถนน มา
โผล่ในบริเวณสำเพ็ง เจาะผ่านถนนทรงวาดเข้ามาสู่จัตุรัสในใจ
กลางเยาวราช และอาจจะกินแดนไปถึงเจริญกรุงด้วยหรือเปล่า
ยังสงสัยอยู่ ทางด้านใต้ลึกลงไปจนเกือบจะถึงวัดเกาะ! มันไม่มี
อะไรจะทำความชนพองสยองเกล้าแก่ประเทศชาติของผม
มากกว่านี้อีกแล้ว ผมเกือบจะไม่เชื่อสายตาของตนเองยามเมื่อ
ได้พบเห็น!”

เสียงของเขากระดังแหบห้าว ยิ้มอย่างขมขื่นและ
เหี้ยมเกรียมที่สุด หล่อนถอนหายใจสะท้อน ตัวสั่นน้อยๆ หลบ
สายตาเขา

“คุณเข้าใจถูกหมด มันเป็นอย่างที่คุณคาดคะเนทุกอย่าง
ยิ่งกว่านั้นหนทางฉุกเฉินที่จะหนีมีอยู่พร้อมสรรพ ส่วนมาก
มุดออกสู่ตอนล่างของแม่น้ำเจ้าพระยา พร้อมทั้งเครื่องมุษย์กับ
เพื่อจะล่องหนีไปได้สบาย ไม่ว่าจะเป็นถูกกองทัพทั้งสามหน่วย
ล้อมและโจมตีหนักเช่นไร เว้นไว้เสียแต่ฝ่ายปราบปรามจะรู้
หนทางหนีเหล่านี้เสียก่อน”

“มันอยู่ระหว่างไหนบ้าง สำหรับทางที่มุดออกใต้น้ำใน
เวลาจำเป็นนะ?”

“แนวซิดชายน้ำ ตั้งแต่ทรงวาดระเร่ยขึ้นมาจากกระทั่ง
ราชวงศ์ มีทางสำหรับออกปรุโปร่งไปหมด”

“สำหรับด้านที่จะให้สมาชิกผ่านเข้าทั้งหมด มีอยู่ที่ด้าน
และอยู่ตรงไหนบ้าง?”

“ด้านใหญ่ทั้งหมดมีอยู่สี่ด้าน คือตะวันออกทางด้านสำเพ็ง
ตะวันตกที่คุณเข้าไปคือทรงวาด เหนืออยู่ที่ราชวงศ์ และได้อยู่

ด้านเยาวราช ต่ำลงไปเยื้องกับตรอกเซ่งเฮงหลี มันอาจจะผิดทิศทางของภูมิประเทศแท้จริงไปบ้าง แต่คุณต้องเข้าใจว่าการเรียกแทนประตูเข้าทั้งสี่ประตูเหล่านั้นเป็นคำรหัสเพื่อการเข้าใจมากกว่าที่จะคำนึงถึงความจริง สำหรับ ‘ตะวันตก’ มีอีกเหลี่ยมเป็นหัวหน้าใหญ่อยู่ ‘ตะวันออก’ ชื่อฮุยลิ มันเป็นร้านขายเครื่องยาประเภท ค. ‘เหนือ’ นั้นเป็นห้างขายผ้าแซกซิกซ์หัวหน้าใหญ่ชื่อตามรหัสว่า ‘ราม’ แต่ขณะนี้ถูกตำรวจตะครุบตัวเข้าไปกักไว้ที่เรือนจำลหุโทษจึงยังว่างอยู่ จาง ซู เหลียงมีความคิดที่จะถอนคัสตาฟาจาก ‘ตึกเขียว’ ให้มาแทน แต่ขณะนี้ยังไม่ได้มาประจำอยู่ ส่วนด้านใต้เป็นห้างจำหน่ายเครื่องทองรูปพรรณ หัวหน้าเรียกว่า ‘ฮวน’ นายทวารทั้งสี่ด้านของกองบัญชาการกลางนี้ล้วนแล้วแต่เป็นนายพลจีนที่เล็ดลอดเข้ามาเพื่อก่อการร้ายในประเทศไทยเมื่อสมัยสงครามโลกครั้งที่สองสงบลงใหม่ๆ แต่แผนการอันนั้นต้องล้มเหลว จึงหลบตัวเหลือตกค้างอยู่ โดยแสดงตัวเป็นพ่อค้า เปลี่ยนชื่อเสียงเสียใหม่เพื่อรอโอกาสที่จะสำแดงเดชขึ้นตามแผนเดิม พอดีกับที่เล็บครุฑขยายอำนาจขึ้น นายพลเหล่านี้จึงเข้าสวมักจี้ร่วมมือด้วย มันจึงกลายเป็นกองพลใต้ดินที่มีกำลังรูปแบบจู่โจมพร้อมพร้อมถูกต้องตามหลักของยุทธวิธี”

“ผมไม่คิดมาก่อนเลยว่า พวกเล็บครุฑจะสร้างป้อมใต้ดินของมันขึ้นในแบบที่ไพศาลถึงเพียงนี้ และมันย่อมแน่นอนที่สุดว่า นอกจากพลพรรคของมันแล้วรัฐบาลของผมหรือเลือดเนื้อเชื้อไขของผมทุกคน หากเคยได้รู้สึกตัวไม่ว่า บัดนี้วายเป็นได้สร้างรังมดหีมาของมันขึ้นใจกลางเมือง ดำดินหลบปลายจมูกของเราอยู่แค่นี้เอง ผมเองเคยทราบมาก่อนว่า ดึกหลาย ๆ ชั้นบางดึกในย่านเยาวราชเคยมีห้องใต้ดินและหนทางที่จะไปโผล่ได้ตามที่ต่าง ๆ หนทางเหล่านี้เองช่วยให้พวกก่อการร้ายจลาจลกลางเมืองในครั้งนั้น หลบหนีหลุดรอดการจับกุมไปได้ตอนที่ปะทะกับพวก สห.อย่างลอยนวล แต่ในครั้งนั้นเราได้ตรวจค้น ตลอดจนทำแปลนกำกับไว้เป็นหลักฐานข้อสังเกตไว้แล้วก็ตาม พบว่ามันจะเปรียบไม่ได้ของจำนวนหนึ่งในร้อยกับที่ได้ปรากฏชัดในสายตาของผมขณะนี้ เพราะห้องใต้ดินหรือทางเดินเหล่านั้น มีเพียงไม่กี่กว้างขวางหรือยาวนาน แต่เดี๋ยวนี้มันกลายเป็นรังปลวก เชื่อมถึงกันหมดตลอดจัตุรัส มีอาณาเขตนับเป็นสิบ ๆ ไร่ในย่านนั้น!”

หล่อนผินยิ้ม ความหนักอกหนักใจฉายชัดในสีหน้าและแววตาของหล่อน ขณะที่มองดูเขา

และหล่อนได้ให้คำอธิบายต่อไปว่า รังไพศาลแบบ กองบัญชาการใต้ดินของเล็บครุฑนั้นเป็นแบบแปลนที่ได้ วางรากฐานก่อสร้างทีละเล็กละน้อยมาเป็นเวลานานแล้ว นับตั้งแต่สงครามสงบเป็นต้นมา โดยที่ย่านนั้นเป็นย่านของ ชาวจีนโดยเฉพาะ ไม่มีใครอื่นเข้ามาแปลกปน การก่อสร้าง ลับๆเพื่อเตรียมรับสถานการณ์นั้นจึงดำเนินไปโดยไม่มีอะไร กระโถกกระตัก แผลของจาง ชู เหลียง ยังดำริที่ซ่อนแผ่นดิน กินแดนไปอย่างไม่หยุดยั้ง โดยยึดครองให้ได้หมดตลอดทั้ง พระนครส่วนกลาง เท่าที่สามารถจะขุดต่อไปได้ คนจีนในย่านนั้น มิใช่ว่าจะเป็นผู้ก่อการร้ายเข้าร่วมกับองค์การเล็บครุฑทุกคนไป คนบริสุทธิ์ที่รักในการทำมาหากินอย่างสงบและสำนึกถึง พระบรมโพธิสมภารก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก เขาเหล่านั้นทราบ ดีว่าได้แผ่นดินที่เขาอยู่ ณ บัดนี้ได้กลายเป็น ‘รังปลวก’ ของ พวกอินทรีไปแล้ว แต่ไม่รู้แน่ว่ามันมีความสลับซับซ้อนตื้นลึก หนาบางอย่างไรเท่า่นั้น และเขาก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะต้องปากโป้ง โวยวายไปโดยเปล่าประโยชน์ ซ้ำยังเกิดโทษคือครอบครัว ของเขาจะอยู่ไม่เป็นสุขเสียเปล่า จึงกลายเป็นความรู้สึก ที่ประดักประเดิด กลืนไม่เข้าคายไม่ออก และกลายเป็นโล่ บังหน้าพวกเล็บครุฑเอาทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเผ่าพันธุ์

เชื้อชาติ หรือชีวิตของเขา มาบังหน้าอย่างหมดหนทางจะ
ป่ายเบี่ยงหลีกเลียง

เลียบครุฑมีจุดประสงค์หนักที่จะเข้าไปในทำนองเชื้อชาติ
โดยปกติวิธีการเยี่ยงโจรแผ่นดินของมันไว้เสีย เพื่อการ
จุดกระชากคนที่โง่กว่าให้กระโจนเข้ามาเป็นเครื่องมืออย่าง
ตาบอด เพราะหัวที่คลั่งอยู่ในชาตินิยม มีหน้าซ้ำยังมีแผนที่จะ
ก่อจุดกระทบกระเทือนต่อนโยบายระหว่างประเทศไทยและจีน
ให้ได้ สิ่งเหล่านี้ชาวจีนในประเทศไทยส่วนมากเข้าใจได้ดี แต่
เปรียบเหมือนน้ำท่วมปาก พูดไม่ออก

“เลียบครุฑมิได้เป็นองค์การเพื่อชาตินิยมประเภทใด ๆ ของ
คนจีนเลย!”

หล่อนยืนยันหนักแน่น

“หากแต่เป็นโจรก็กใหญ่ก็กหนึ่ง ซึ่งมีคนจีนเป็นหัวหน้า
ใหญ่ ส่วนบริวารนั้นปะปนกันอยู่หลายชาติหลายภาษา! จะ
อย่างไรก็ตาม โดยแผนงานอันแยบยลของมันพลอยเป็นผล
ให้คนจีนในประเทศไทยทุกคนกระทบกระเทือนหัวน้ไหวด้วย!
และที่ร้ายหนักกว่าอะไรก็คือ คนจีนที่หลงเข้าใจว่าองค์การ

เลียบครุฑเป็นองค์การเกี่ยวกับเผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ ซึ่งแยกมาตั้ง
อยู่ในประเทศไทย ซึ่งโดยความหลงผิดเช่นนี้ แน่นนอนที่สุด
ปัญหาทางการเมืองระหว่างประเทศจะต้องอุบัติแน่ หากรัฐบาล
ของคุณดำเนินแผนปราบปรามพลาดแม้แต่ชนิดเดียว!”

“รัฐบาลของผมไม่ทำพลาดโดยเด็ดขาด!”

เขาแย้งอย่างมั่นคงและแน่ใจ

“ฝ่ายผมจะต้องทำอย่างรัดกุมและแนบเนียนที่สุด
อย่างน้อยที่สุดเมื่อภาวะแตกหักมาถึงนั้นคือการประกาศ
กฎอัยการศึก เราอาจจะต้องมีการเจรจาปรับความเข้าใจกับ
รัฐบาลของประเทศจีนซึ่งมีสัญญาพันธมิตรอยู่กับเรา และ
อาจจะต้องขอความร่วมมือในการปราบใหญ่แบบสงคราม
ภายในประเทศนี้ด้วย ในฐานะที่พวกก่อการร้ายจลาจลเป็นคน
ในอาณัติของเขา!”

“แล้วมันไม่เป็นสิ่งอันน่าสะพรึงกลัวอยู่ดอกหรือสำหรับ
ความโกลาหลนองเลือดที่จะเกิดขึ้น!”

หล่อนครางออกมา

“แม้กระทั่ง...กระทั่งในสหพันธ์มลายูเอง ซึ่งน่าจะเป็นแหล่งใหญ่ที่สุดของการรณรงค์ ก็คงจะไม่ปรากฏขึ้นเท่าสิ่งที่กำลังจะปรากฏอยู่ในประเทศไทยของคุณ จาง ซู เหลียง มีมติอันน่าพร่ำเพรื่ออยู่อย่างหนึ่งคือ ใครจะตาย จะฉิบหายวอดวาย เช่นไรไม่เป็นสิ่งที่เขาจะต้องคำนึง ถ้าหากว่าการย่อยยับอัปราวิบัติฉิบหายของคนอื่นทั่วโลกเหล่านั้นเป็นบันไดให้เขาไปสู่ความยิ่งใหญ่เพียงคนเดียว เขาฆ่าคนนับร้อยนับพันโดยไม่ต้องมัวเลือกอยู่ว่า จะเป็นคนชาติใดภาษาใด แม้แต่ชาติเดียวกันกับเขา! ไม่มีความเห็นอกเห็นใจ เมตตากรุณาอันใดที่จะแผ่ให้กับใคร นอกจากตัวเขาคนเดียว ไม่มีอุดมการณ์ประเภทใดทั้งสิ้น นอกจากบ้าคลั่งที่จะพิชิตโลก! เขาเคยพรวดเพื่อออกมาถึงขนาดว่านโปเลียนก็ดี ซีซาร์ก็ดี ที่เคยมีชื่อเสียงเทือนโลกมาแล้ว อีกไม่นานนักชื่อจาง ซู เหลียง ของเขาจะก้องไปเสียยิ่งกว่า!”

โดยไม่ต้องชักใช้ไล่เลียงอะไรมาก ปรีดะ ฮันม อธิบายให้เขาทราบต่อไปถึงสภาพภายในกองบัญชาการใต้ดินของเลิบลครุทเท่าที่หล่อนสามารถจะรู้ได้ต่อไป

จาง ซู เหลียง มีกำลังอันแข็งแกร่งมากที่สุด เพื่อที่จะตายแทนเขาได้ในทุกวาระทุกโอกาส โดยไม่นับถึงจำนวนไพร่พลประจำช่องอื่นอันมีอยู่มากมายนั้นเป็นจำนวนร้อยคน! คน

ทั้งร้อยนี้เป็นจีนหนุ่มฉกรรจ์อายุไม่ถึง 30 ปี ความรู้ขนาดของร่างกายและไหวพริบ ได้คัดเลือกไว้ชนิดเพี้ยนแล้ว ทุกคนเป็นหน่วยคอมมานโดซึ่งผ่านการฝึกปรือ สามารถจะใช้งานได้ดี และคนคนหนึ่งมีคุณค่าเปรียบเทียบกับคนธรรมดาเป็นอัตราส่วนอย่างต่ำหนึ่งต่อห้า สามารถในการยิงปืน ขว้างมีด การต่อสู้ทุกประเภทตลอดจนยุทธวิธีแบบจู่โจมครบครัน

ห้าสิบคนของหน่วยแรกมาจากศูนย์กลางค่ายฝึกที่คุนหมิงในจีนใต้ ส่วนห้าสิบคนของหน่วยหลังถูกเรียกมาจากหน่วยฝึกของโจรจีนในมลายู หน่วยกล้าตายของจาง ชู เหลียง เหล่านี้เป็นกำลังพิเศษชนิด ‘การ์ด’ ประจำตัว แวดล้อมอยู่ใกล้ตัวของจอมบงการ โดยไม่ได้ให้ออกไปปฏิบัติงานอื่นเลย ทุกคนได้รับการปรนปรี้อย่างดีเลิศ และซื้อสัตย์ภักดีต่อจาง ชู เหลียงเพียงคนเดียวโดยไม่ยอมคำนึงถึงอะไรทั้งสิ้น ทุกคนจะเป็นกำแพงสำหรับขุนพลจางยามเมื่อวาระสุดท้ายมาถึง และตายแทนให้ได้โดยไม่มีการลังเล จึงเป็นอันแน่นอนได้ว่ากำลังคนทั้งร้อยเหล่านี้จะเป็นหน่วยต่อต้านกำลังปราบปรามจันทาที่สุดท้ายโดยไม่ยอมถอย ส่วนไพร่พลประจำช่องอีกหลายร้อยคนอื่นๆ สะสมไว้เป็นกำลังคัดได้มาจากแผ่นดินไทยนั้น ยังไม่

แน่ว่าจะซื่อสัตย์ต่อจอมบงการเหมือนพวก ร้อยคนหรือไม่
ถ้าภาวะคับขันมาถึงจริงๆ อาจจะแปรพักตร์ไปเสียก็ได้

ซีฟ ชูชัย เข้าใจจากคำบอกเล่าของปรีตะ ฮันัม เดียวนี้
เอง ว่าคนของจาง ซู เหลียง รูปร่างหน้าตาดี ที่เขาได้พบเห็น
เป็นเจ้าหน้าที่อยู่ในกองบัญชาการกลางเหล่านั่นก็คือหน่วย
คอมมานโดจากคุณมิงและโจรจีนนั่นเอง!

และถ้าวาระสุดท้ายของรังอินทรีมาถึง ร้อยคน
เหล่านั้นจะต้องเป็นกองทัพนักรบที่ประจัญประจัญกับเขา
ซึ่งคุณสมบัติของแต่ละคนก็คงจะไม่ด้อยไปกว่าคนที่กรม
สืบราชการลับคัดตัวแล้วเช่นเขาเลย!

ความหนักอกหนักใจและห่วงกังวลสารพัดชนิด จับเป็น
เมฆดำอยู่กลางสมองของซีฟ ชูชัย บางขณะเกือบจะกลายเป็น
ความท้อถอยทอดอาลัย

ทว่ามนุษย์อย่างเขา เป็นมนุษย์ประเภทเดินหน้าแม้จะ
เห็นอยู่ว่าเบื้องหน้าของเขาเป็นหลุมไฟ!

หล่อนหันมาเอ่ยถึงหน้า และกล่าวออกมาโดยปราศจาก
อ้อมค้อมว่า หล่อนรู้ว่าหน้าดับชีพไปด้วยน้ำมือของเขาทั้ง ๆ ที่
เล็บครุฑทั่วไปคะเนไปไม่ถึงด้วยปราศจากหลักฐาน หล่อนอาศัย
คาดคะเนตามเหตุผลที่หล่อนรู้เห็นอยู่แล้ว

เขายอมรับอย่างสงบ และฟังพิจารณาดูอาภักปฏิกิริยาของ
หล่อน

ปรีตะ ฮันม มีสีหน้าสลดจนมองเห็นได้ถนัด พร้อมกับ
อาการกระสับกระส่าย หล่อนเปิดเผยกับเขาว่า การตายของหน้า
จาง ชู เหลียง เข้าใจไปว่าได้เกิดปะทะกับคนของอีกนิตส์ ชุง ที่
บ้านถนนวิทย์ ตามคำรายงานของกินรี ซึ่งก็ดูเหมือนจะเป็น
ความพอใจของจอมบงการอยู่แล้ว เพราะปรากฏว่าหน้าเป็นคน
ของสายโจรจีนที่ส่งเข้ามาแกะรอยบางสิ่งบางอย่างของเล็บครุฑ
ในประเทศด้วยความระแวง

เอกสารซึ่งหน้าได้นำติดตัวมาพร้อมหลักฐานอื่น ได้ถูก
ยึดไปสู่มือจอมบงการ แม้จะมีความสงสัยเป็นทุนเดิมอยู่เพียงใด
ก็ตาม จางมองผ่านเอกสารเหล่านั้นไป โดยค้นหาร่องรอยพิรุ
เท่าที่ระแวงไว้มิพบ

จะอย่างไรก็ตาม สาสน์เวียนโจรจีนฉบับหนึ่งได้ผ่านมาถึงมือของหล่อนโดยไม่มีการสงสัยจากจาง ชู เหลียง ว่าจะมีรหัสลับแฝงอยู่ในสาสน์นั้นด้วย เพราะฉะนั้นโดยการค้นพบรอยพิรุณและถอดความออกมาจากสาสน์ปริศนานำติดตัวมากับหน้านั้น หล่อนจึงทราบว่ บัดนี้คณะก๊ำชาติมลายูได้เคลือบแคลงจาง ชู เหลียง และเลืบครุฑแห่งประเทศไทยเต็มเปาเสียแล้ว แต่ไม่กล้าที่จะทำโดยเปิดเผย จึงพยายามที่จะติดต่อส่งข่าวมายังหล่อนเพื่อขอทราบเบื่องหลัง และสภาพอันแท้จริงของหล่อน โดยอาศัยสาสน์เวียนของกองโจรจีนเป็นเครื่องบังหน้า

ความนัยข้อนี้ตรงกันกับที่เขาได้คาดคะเนไว้ทุกอย่าง!

“ข้อความที่แอบซ่อนมานั้นเป็นของใคร และว่าอย่างไร?”

เขาถาม

หล่อนตอบว่า

“มันเป็นสาสน์จาก ‘การซื้อ’ หัวหน้าโจรใหญ่ของโจรจีนในหาดใหญ่ซึ่งมีมาถึงฉันโดยตรง ‘การซื้อ’ เป็นนามแฝงรู้จักในวงการของโจรจีน เขาคือนายเมธา พันธุ์ผล ผู้อำนวยการ

บริษัทน้ำตึกสีเขียว ผู้ซึ่งขึ้นอยู่กับบัง เอน วัน แห่งคณะกษัตริย์
มลายูมากกว่าที่อยู่ในอาณัติของเลียบครุฑแห่งประเทศไทย!”

หัวใจของเขาฉีดแรง ตาเป็นประกายจับอยู่ที่ปรีตะ ฮันัม
หล่อนกล่าวต่อไป

ข้อความในสาสน์ลับบอกว่า คณะกษัตริย์มลายูได้มีการ
ประชุมลับ ในบรรดาหัวหน้าใหญ่ของงานทุกหน่วยลงมติเป็น
เอกฉันท์ที่จะไม่ไว้วางใจจาง ชู เหลียง แห่งประเทศไทย โดย
พฤติการณ์พิรุณอันส่อให้เห็นความน่าสงสัยจะหักหลังเช่นที่ได้
ปรากฏมานับครั้งไม่ถ้วน แต่คณะกษัตริย์ยังไม่อยู่ในฐานะที่จะ
สำแดงความรู้สึกนั้นออกมาอย่างเปิดเผยได้ เพราะปรากฏ
คนสำคัญที่ส่งเข้ามาหลายคนตกอยู่ในกำมือของจาง และคณะ
กษัตริย์ปรารถนาที่จะได้ตัวบุคคลเหล่านั้นกลับมาโดยเร็วที่สุด
เพื่อที่จะประกาศตัดเลียบครุฑออกมาจากภาคีแห่งสนธิสัญญา
ร่วมกันโดยเด็ดขาด

เมื่อฉันผู้ซึ่งคณะกษัตริย์เฟื่องเล็งเห็นเป้าหมายสำคัญที่สุด
ในการที่จะเตือนมาให้รู้ตัวได้รับทราบแล้วขอให้เตรียมตัว
เพื่อที่จะหนีเอาตัวรอด โดยการจัดหน่วยคุ้มกันช่วยเหลือ ซึ่ง
พร้อมที่จะมารับตัวตามรหัสนัดหมายอันจะได้บอกมาคราวหลัง

นโยบายของพวกกู้ชาติในขณะนี้คือจัดการหาทางนำบุคคลสำคัญหนีกลับออกไปให้พ้นรัศมีจาง ซู เหลียง เท่าที่จะลำเลียงกลับได้ เป็นการหนีแบบดำดินโดยอาศัยการนำของพวกโจรจีนเป็นกำลังสำคัญ พวกเราคนหนึ่งคนใดมีหนทางจะปลีกรัฐไปตามนัดหมายนี้ได้ก็ให้ปลีกรัฐเอาตัวรอดไปก่อน ไม่จำกัดว่าใครก่อนใครหลัง เพราะกำลังช่วยเหลือของพวกโจรจีนเตรียมพร้อมอยู่แล้ว รอโอกาสที่จะปลีกรัฐหนีของพวกเราเท่านั้น”

ความหวังหลายชนิดผุดขึ้นที่แววตาของซีฟ ซูชั่ย ริมฝีปากของเขาเริ่มเกือบจะเป็นเส้นตรง

“แปลว่า...ขณะนี้ คณะกู้ชาติไหว่ตัวในแผนอุบายของจาง และเตรียมที่จะดึงคนสำคัญทุกคนซึ่งติดอยู่ในประเทศไทยกลับออกไป?”

หล่อนก้มศีรษะแช่มช้า

“เป็นแผนการไต่ดินที่ซ่อนลึกกว่าไต่ดินซึ่งทำอยู่แล้วลงไปอีก คือทำในแบบที่ไม่ยอมให้เล็บครุฑได้รู้สึกละเลย เพราะฉะนั้นแล้ว พวกเราทุกคนที่ตกค้างอยู่ประเทศนี้มีหวังตายหมด! คณะกู้ชาติระมัดระวังในเรื่องนี้ที่สุด!”

“ถ้าเป็นเช่นนั้น ความหวังที่จะกลับมาตุภูมิของหม่อม
มองเห็นเป็นแสงขึ้นมาแล้ว ในเมื่อหน่วยโจรจิ้นร่วมมือคอยช่วย
อยู่เช่นนี้ มันก็สำเร็จเท่านั้น”

หล่อยิ้มเศร้าๆ บีบแขนแน่นขณะที่จ้องสบตาอยู่นาน
เสียงกระซิบแผ่วเครือ

“แต่ฉันไม่หวังเลย ฉันเพียงแต่ดีใจที่คณะกู่ชาติพอจะ
ไหวทันแผนการกาลิของจาง ก่อนที่อะไรๆจะสายเกินไป
แต่มิได้ดีใจแก่ความหวังที่จะได้กลับคืนไปโดยการช่วยเหลือ
ของพวกโจรจิ้น จาง ชู เหลียง เป่รื่องปราดเพียงไหน โจรจิ้นมี
ความสามารถเพียงไร จึงจะเป็นผู้นำ ฉันออกไปพันธมิตรมีของ
เลียบครุฑได้ จริงอยู่ บางทีอาจจะสำเร็จสำหรับความพยายาม
อย่างเอาใจช่วยเต็มที่ของพวกเขา แต่ฉันน่าจะตายไป
เสียก่อนแล้ว ดูแต่หน้าเถิด เพียงไม่กี่ชั่วโมงที่เขาเข้ามาอยู่ใน
รัศมีของเลียบครุฑ เขาก็ดับดินไปเสียแล้ว คนอื่นๆอาจจะถูกส่ง
ตามหลังเข้ามาอีก เรื่องมันก็จะซ้ำแบบ คือเอากระดูกมาฝังไว้
เสียที่นี่ ความหวังของฉันฝากไว้แก่สุภาพบุรุษแห่งกรมสืบ
ราชการลับไทยเพียงคนเดียว คือคุณ และฉันก็ยังจะปลื้มตัว
ออกไปไม่ได้จนกว่าฉันจะได้มอบกุญแจแห่งความพินาศของ
เลียบครุฑให้แก่คุณแล้ว!”

เสียงของหล่อนชัดเจนเยือกเย็น และมีแววเศร้าประหลาด
เขาเมินหน้าด้วยความสะเทือนใจ สมเพชสังเวชสลดหดหู่อย่าง
บอกไม่ถูก

หล่อนกล่าวต่อมาเหมือนจะรำพึงว่า

“และแม้กระทั่ง ‘กาวชื้อ’ หรืออีกนัยหนึ่งนายเมธาเอง
ก็เกิด ก่อนที่เขาจะคิดช่วยฉัน เขาควรจะช่วยตัวเองให้พ้น
เสียก่อน ฉันสงสัยว่า ถ้าเขายังไม่รีบปลีกตัวออกไปรวมกับบัง
เอน วัน ในสิงคโปร์ หรือเข้าประจำอยู่ในกองบัญชาการโจรจีน
ในป่าเสีย เขาอาจจะมีสภาพไม่ผิดอะไรกับหลายคนดังเช่น
ปรากฏมาแล้ว!”

“จางพอจะระแวงบ้างไหมว่าขณะนี้ คณะกู้ชาติไม่ไว้วางใจ
เขาและเตรียมส่งสายเข้ามาเพื่อรับเอาคนคณะกู้ชาติซึ่งส่ง
เข้ามาให้ช่วยเหลือตามแผนเดิมนั้นกลับออกไป?”

“แน่ละ เขาจะต้องรู้แล้ว อาจจะรู้ก่อนหน้าการมาของหน้า
ด้วยซ้ำไป!”

“ถ้าเช่นนั้น!”

ชีพติดมือเบาๆ แต่ปลายหางจอมจารสตรี

“...มันเป็นการสะดวกตายสำหรับผมแล้ว ที่จะหาโอกาส
ส่งหม่อมออกไปพ้นเขตแดนไทย โดยปลักความสงสัยทั้งปวง
ของจาง ซู เหลียง ให้มุ่งไปยังพวกโจรจีน เพราะถ้าจางรู้ว่าผม
ช่วยหม่อมให้กลับคืนไปยังมลายู ก็หมายถึงว่างานสำคัญของ
ผมเกม พร้อมกับชีวิตของผมด้วย!”

หล่อนนิ่งซึ้ง เขาเดินไปรอบห้อง อัดบุหรืหนักหน่วง
ในที่สุดเข้ามาหยุดตรงหน้าของหล่อน แล้วเสียงลง

“ทีนี้ ถ้าสมมติว่า...ผมจะหาทางติดต่อกับพวกโจรจีนสาย
ของนายเมธา เพื่อร่วมมือกันหาทางส่งหม่อมหนีการติดตามจาง
และตำรวจออกไปพ้นเขตไทย มันจะหาความสะดวกขึ้นไหม?”

ปรีตะ ฮันัม หัวเราะแหบเครือ

“มันอาจจะสะดวกขึ้นกะชีพ แต่นั่นหมายความว่าความ
ไม่รัดกุมและหนทางแห่งอันตรายเป็นของคุณอยู่เบื้องหลัง
การติดต่อระหว่างคุณกับโจรจีนเพื่อช่วยฉัน มันจะเป็นความลับ
อยู่ตลอดไปหรือไม่? จะไม่แว่วไปสู่หูของจาง ซู เหลียง บ้าง
เชียวหรือไม่? มันมีทางที่จะรั่วไหลได้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้น ผลที่คุณ

จะได้รับเท่ากัน คืออาจจะทำจัดคุณเสียก่อนที่คุณจะมีโอกาส
ทำจัดเขา!”

เขาถอนหายใจเฮือก ยกฝ่ามือขึ้นลูบหน้า คิ้วทั้งคู่กระดก
เข้ามาจนเกือบจะชนกัน

“ถูกแล้ว รูปการณ์มันก็จะกันไปในการทำงานนั้น เป็นอันว่า
ผมและหม่อมเพียงสองชีวิตเท่านั้น ที่จะฟันฝ่าทุกสิ่งทุกอย่าง
ไปด้วยกัน จนกว่าหม่อมจะออกไปพ้นแดนไทย”

“หรือจนกว่าเราจะตายอยู่เคียงกัน”

เสียงเบาหวิวของหล่อนสอดมา

เขาเบนศีรษะกลับมามองแล้วยิ้มอย่างไม่เป็นสุข ปรีดิ์
ฮันม หายใจสะท้อนสะท้อน ไข้ผ้าเช็ดหน้าแตะอยู่ที่ขอบตา
เบื้องล่าง ชีพ ชูชย เดินกลับมาทั้งกายอยู่ใกล้ๆหล่อน จับมือเย็น
ของจอมจารสตรีมากุมไว้ในอ้อมมืออบอุ่นของเขา

“ผมทำงานที่เสี่ยงและหนักกว่านี้มามากนักแล้ว ทุกครั้ง
โชคชัยเป็นของผมโดยวิธีการนั้น ผมฆ่าโดยไม่เลือกหน้า ผม
เหยียบย่ำไปบนซากศพของปรปักษ์ และมือทั้งสองข้างโชกเลือด

ในครั้งนี้อีกเหมือนกัน ที่ผมจะต้องนำวิธีการเดิม ๆ มาใช้ หม่อม
วางใจผมไม่ใช่หรือ”

“เท่าๆกับลมหายใจเข้าออกของตนเอง”

หล่อนตอบเบา แต่หนักแน่นที่สุด

“ผมเป็นห่วงแต่เพียงคณะกู้ชาติหรือโจรจีนจะกระทำการ
อันใดให้กระโถกกระตาคเด่นชัด ประกาศความเป็นศัตรูกับ
จาง ซู เหลียง ออกมา ซึ่งนั่นจะทำให้แผนงานหลายอย่างของ
เราแปรรูป”

“ถ้าหากว่าคณะกู้ชาติยังมองเห็นชีวิตของฉันและคนอื่นๆ
ที่ถูกส่งเข้ามาอีกหลายคนมีค่าอยู่ละก็ เขาจะไม่กระทำในแบบที่
บัดซบเช่นนั้น!”

“เป็นอันว่า ขณะนี้คณะกู้ชาติกับเลียบครุทมีสีหน้าเบื่องนอก
ยิ้มแย้มเข้าหากัน ในขณะที่ภายในแยกเขี้ยวคำรามคุ่มเชิงกันอยู่?”

“มันจะต้องเป็นไปในทำนองนั้น จนกว่าฉัน หรือทุกคน
ที่ส่งเข้ามาจะกลับคืนไปเรียบร้อยแล้ว หรือมายกในเมื่อคณะ

ก๊วชาติได้ทราบข่าวว่าพวกเราตายหมดไปแล้ว อย่างหนึ่งอย่างใด
ในสองนั้นแหละ”

เวลาผ่านไป ความรู้สึกอันโหม่เอียงไปในด้านความ
พิศวาส กามารมณ หรือความสุขสำราญในระหว่างเพศ
อันฉาบฉวย เท่าที่ได้เคยปรากฏเป็นมาในระหว่างคนทั้งสอง
ไม่อุบัติขึ้น บรรยากาศหนักอึ้ง เครื่องเคียด จนนดูผิดแผกจาก
ลักษณะสามัญในข้อที่ว่า ในสถานที่อันเหมาะสมเร้นลับ หญิงสาว
และชายหนุ่มได้มาเผชิญกันอย่างอิสระโดยเสรีไม่มีอะไรมาขัดคั้น
เหตุไฉนสิ่งที่ควรจะต้องเกิดจึงไม่เกิดขึ้น!

ในที่สุดของการขบคิดใคร่ครวญทุกปัญหาซึ่งได้เผชิญอยู่
ความเร้นลับสุดยอดอันมีอยู่ในตัวอินทรีทองคำขาว ยังเป็นสิ่งที่
เขาควางแคลง และสำหรับในขณะนี้ ปรีตะ ฮันัม เท่านั้นเป็นผู้ที่
เขาจะต้องค้นความจริงออกมาจนหมดเปลือก เท่าที่หล่อน
สามารถจะขยายแก่เขาได้

“จางได้กล่าวแก่ผมว่า เขากำลังจะตรึงโลกไว้ภายใต้
อุ้งเท้า!”

ซีฟจึงมองดูหล่อนด้วยสายตาดตรง และกล่าวขึ้นแซมซ้ำชัดเจน พร้อมกันก็ได้ก้าวเข้ามาประชิด หล่อนดูเหมือนจะเข้าใจที่อยู่ตลอดเวลาแล้ว กัมศีระรับอย่างสงบ

“มันจะเป็นความจริงที่สุดในเมื่ออินทรีทองขาวตัวนั้นอยู่ในกำมือของเขา!”

“หมายถึงการได้สูตรของคอสมิกเรย์นั้นนะรี?”

หล่อนกัมศีระอีกครั้ง

เขายิ้มอย่างไม่เชื่อถือ แต่กระนั้นก็ยังเจื่อนจิตไปด้วยความพริ้งพริงเร้นลับที่วิ่งเข้าจับชั่วหัวใจ ยักไหล่

“มันจะมีประโยชน์อะไรให้แก่เจ้าอาชญากรบันลือโลกคนนั้น สำหรับสูตรของพลังงานชนิดใหม่ที่สุดซึ่งบรรจุอยู่ในตัวอินทรี อย่างเก่งเขาก็อาจจะถือไว้เพื่อขายต่อให้ประเทศใดประเทศหนึ่งแลกกับความสุขสำราญไปจนตลอดชีวิตของเขา”

“บางทีคุณอาจจะยังไม่แน่ใจว่า มนุษย์ประหลาดซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์บงการของเล็บครุฑที่คุณได้เผชิญมาแล้วอย่างถนัดถนี่ที่สุดภายในอาณาจักรอินทรีเมื่อคืนนี้นั้น เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่

ปราดเปรื่องเชี่ยวชาญเพียงไร จริงอยู่เขาไม่มีความสามารถที่จะคิดประดิษฐ์หัวใจของแสงวิเศษนี้ได้ด้วยตัวของเขาเอง แต่มันไม่เป็นการยากเย็นใดๆสำหรับเขาเลย ที่จะประดิษฐ์พลังงานของแสงชนิดนี้ออกมาใช้ตามวัตถุประสงค์ต่างๆได้ในทันทีที่เขาได้สูตรของมัน ซึ่งเจ้าของเดิมทำเป็นกุญแจไว้ให้แล้วอย่างครบถ้วน คุณคิดหรือว่าเขาจะปล่อยให้อินทรีหลุดจากมือเขาไปสู่มือใครอื่น ในเมื่อเขาสามารถจะอ่านสูตรออก และประกอบพลังงานชนิดนั้นขึ้นตามสูตรได้ด้วยตัวเขาเอง จงเชื่อฉันเถิดซีพจาง ซู เหลียง เป็นพิเศษมนุษย์ เป็นอัจฉริยะบุคคลเกินกว่าความคาดคะเนสามัญของเราจะไปถึง ฉันแน่ใจ และกล่าวเตือนสติคุณในข้อนี้ เพราะฉันได้เห็นมากับตา มันเป็นการเห็นที่แจ่มแจ้งชัดเจนขึ้นทุกวัน และฉันเองก็ไม่คิดฝันมาก่อนเลย”

“หม่อมเห็นอะไรบ้าง?”

ปรีตะ ฮันัม กลืนความอัศจรรย์ชนิดหนึ่งลงสู่ทรวงอก ก่อนที่จะตอบอย่างเบาที่สุดว่า

“ชิ้นสุดท้ายของอินทรีคือส่วนเท้า เดี่ยวนี้อยู่ในกำมือของเขาแล้ว มันเท่ากับว่า ส่วนหนึ่งในจำนวนห้าของโลกตกอยู่ในอ้อมมือของปีศาจร้าย จางลิงโลดล่าพองที่สุดในชีวิตโดยที่ฉัน

ไม่เคยพบเห็นอาการยีนดีปรีตาอันใดเหมือนมาก่อน ในเมื่อเขามองเห็นสูตรของแสงคอสมิคขึ้นลายพร้อย ปรากฏชัดบนส่วนของอินทรี ซึ่งเขาได้มาภายหลังจากใช้น้ำกรดชนิดหนึ่งกัดโลหะที่เคลือบเป็นผิวเบื่องนอกออก เขาได้ใช้เลนส์พิเศษขยายถอดสูตรเหล่านั้นออกมา พร้อมกับเสียงแผดหัวเราะไม่ผิดอะไรกับคนวิกลจริต พร่ำพูดบ่นบ้าเหมือนฟอมด ยามเมื่ออยู่ในระหว่างกรรมพิธีอันชั่วช้าสามัญ ประกาศก้องมาว่า เขาจะเป็นผู้พิชิตโลกด้วยเหตุที่ว่า เขาอ่านสูตรเหล่านั้นออกอย่างปรูปรุ่งอย่างเช่นที่เขาเคยเข้าใจไว้แต่แรก ระหว่างนั้นเขาอยู่ในห้องอันเร้นลับที่สุด ไม่มีใครสามารถเข้าไปพบเห็นเหตุการณ์ได้นอกจากฉันเพียงคนเดียว ซึ่งเขามิได้ปิดบังซ้ำยังขยายความลึกล้ำทั้งหลายที่หลบซ่อนอยู่ในแสงคอสมิคให้ฉันฟังโดยไม่อำพราง...”

หล่อนประสานมืออันสั้นน้อย ๆ ขึ้นมาวางอยู่ใต้คาง เว้นระยะผ่อนลมหลายใจอยู่ครู่หนึ่ง เหมือนจะพยายามสะกดกลิ่นความตื่นเต้นตกประหม่าอันไม่เคยเป็นมาก่อน แล้วจึงอธิบายให้เขาฟังอย่างชัดเจนในสิ่งที่ได้ทราบมาว่า

พลังงานแห่งแสงคอสมิค ซึ่งบรรจุเป็นสูตรไว้ในตัวนกอินทรีนั้น นอกจากที่หล่อนจะได้รู้ครั้งแรกว่าเป็นอาวุธ

ร้ายแรงใหม่ที่สุดของโลก เพื่อวัตถุประสงค์ในการ
เผาผลาญเพราะมีความร้อนสูงสุดเหนือกว่าความร้อน
ของใด ๆ ในโลกนี้แล้ว ยังสามารถที่จะใช้เป็นพลังงาน
ดัดแปลง เพื่อให้ประโยชน์ในวัตถุประสงค์อื่นได้ทุกชนิด
ทำนองเดียวกับพลังปรมาณู หากแต่ทรงความศักดิ์สิทธิ์
และมหัศจรรย์ ให้ประโยชน์ได้เหนือกว่าไม่ว่าจะใช้เป็น
อาวุธสำหรับประหัตประหาร หรือใช้เป็นพลังงานเพื่อการ
สร้างสรรค์

เหนือกว่าพลังงานอื่น ๆ ที่ถูกบันทาลขึ้นด้วยฤทธิ์
ของคอสมิค ซึ่งจะเป็นภัยร้ายแรงที่สุดของโลกก็คือการใช้
พลังงานคอสมิควัดอำนาจไฟฟ้าไว้ โดยการแผ่รังสีออกไป
ตามระบบเรดิโอแอ็กทิวิตี้

ตามนัยข้อนี้ หล่อนให้คำอธิบายโดยจะแจ้งว่า พลังงาน
ของคอสมิคจะถูกส่งให้แทรกไปตามกระแสคลื่นอากาศเช่นเดียว
กับคลื่นของวิทยุ โดยสถานีส่งซึ่งสร้างไว้โดยเฉพาะคลื่นคอสมิค
จะกระจายไปตามอำนาจการส่ง มีประสิทธิภาพแรงกล้าที่ทำลาย
แม่เหล็กให้เสื่อมคุณภาพ กลายเป็นเหล็กสามัญและจะขับ

โปรตอน อิเล็กตรอนซึ่งบรรจุอยู่ในที่เก็บทุกชนิดให้ลงสู่พื้นโลก
หมดสิ้น ตามแต่กำลังของกระแสคลื่นคอสมิกจะกระจายครอบคลุม
ไปถึง

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว แหล่งอันเป็นที่กำเนิดไฟฟ้าทุกชนิด
ไม่ว่าจะโดยธรรมชาติ หรือการประดิษฐ์ขึ้น ก็จะถูกทำลายให้
เสื่อมประสิทธิภาพสูญสิ้นไป ระบบไฟฟ้าทุกชนิดจากโรงงาน
จากแบตเตอรี่แห่งหรือน้ำทุกประเภทจะหยุดทำงาน

“เรารู้กันอยู่แล้วไฟฟ้าเป็นมารดาของโลก และเมื่อไม่เกิด
ไฟฟ้าขึ้นโดยการรังควานของกระแสคลื่นคอสมิกแล้วเช่นนี้
คุณคิดดูเถิดว่าโลกเราจะตกอยู่ในสภาพเช่นไร จะไม่มีแสงสว่าง
เกิดขึ้น นอกจากเปลวไฟธรรมชาติ จะไม่มีการเคลื่อนไหวของ
เครื่องจักรกลทุกชนิด วิทยุโทรเลขส่งไม่ได้ เครื่องบินกำลังบิน
อยู่กลางอากาศจะตกลงสู่พื้นโลก เรือเดินสมุทรจะลอยลำนิ่ง
อยู่เหมือนเศษเหล็กเศษไม้ รถทุกชนิดสตาร์ทไม่ติด นอกจาก
เกวียนที่ใช้ม้าหรือวัวลาก ไม่ต้องนานเกินควรวนนักดอก สำหรับ
ฤทธิ์เดชของกระแสคลื่นคอสมิกที่ส่งออกรังควานในลักษณะ
ดังกล่าวนี้ เพียงระยะเวลา 24 ชั่วโมงเท่านั้น โลกนี้จะเกิดกลียุค
อะไรขึ้นบ้าง มนุษย์ที่กำลังเจริญอยู่ถึงขีดสุด จะหันกลับไปหา
ความป่าเถื่อนที่สุด ไม่ผิดอะไรกับสมัยหิน หรือสมัยที่มนุษย์

เพียงจะอุบัติขึ้นในโลกนั้นที่เดียว แล้วอย่างนี้จึง ชู เหลียง พุดผิดความจริงไปหรือในข้อที่ว่าเขาจะตรึงโลกไว้ได้งั้นแท้?”

**ชีพ ชูชัย ยืนตัวแข็งอยู่กับที่ ทุกหยดเลือดในร่างกาย
ของเขาถูกสะกิดเย็นเฉียบ!**

“และถ้าสมมติว่า พลังงานคอสมิคเรย์สามารถนำมา
ดัดแปลงได้เช่นที่กล่าวมานี้จริง คนใดหรือประเทศใดที่ใช้อำนาจ
ชนิดนั้นยึดโลกอยู่ จะไม่กลายไปเป็นจักรพรรดิเจ้าโลกดอกหรือ
จะมีอาวุธชนิดใดมาต่อสู้อยู่ หรือหักล้างพลังงานคอสมิคเสียได้
ระเบิดปรมาณูหรือไฮโดรเจนจะมีโอกาสได้สำแดงเดชละหรือ
ในเมื่อมันนอนนิ่ง ๆ อยู่กับที่ ไม่มีพาหนะชนิดใดนำมาใช้
ให้เป็นประโยชน์ หรือสร้างมันเพิ่มเติมขึ้นมาได้

“สมมติอีกครั้งหนึ่งว่า ประเทศหนึ่งใช้อำนาจเรดิโอแอ็ก-
ทिवิตี้ของคอสมิคเล่นงานประเทศคู่สงคราม ประเทศฝ่ายตรงข้าม
อาจจะตอบแทนได้ด้วยปรมาณู หรือไฮโดรเจน แต่ประเทศนั้น
จะเอาระเบิดล้างผลาญดังกล่าว ใส่เกวียนลากเข้ามาระเบิด
ประเทศที่นอนกระดิกเท้ากระจายคลื่นคอสมิคออกไปรั้งควาน

ได้หรือ ในเมื่อพาทะทุกชนิดที่ใช้อำนาจไฟฟ้าจอตึงอยู่กับที่ ไม่อาจเคลื่อนไหวได้ จะมีอะไรแก้ไขพลังงานยึดโลกนี้ได้ตก เมื่อสูตรของคอสมิกได้ถูกประกอบขึ้น และใช้ในวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้สำเร็จ? พลังงานอันยิ่งใหญ่ของคอสมิกเรย์ได้ถูกค้นพบ และนำมาใช้ประโยชน์บ้างแล้วบางส่วน แต่ส่วนใหญ่อันเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของคอสมิกเรย์ คือ การกระจายออกเป็นคลื่น เพื่อทำลายระบบไฟฟ้านี้ ยังเป็นความลับอยู่ และความลับอันนั้นนั้นเองได้แอบซ่อนอยู่ในตัวนกอินทรีโดยละเอียด”

ระหว่างที่เขายังตะลึงงันไป ในสิ่งอันคาดฝันไม่ถึงนี้ ปรีตะฮันม ได้ขยายต่ออีก

สูตรที่รวมกันอยู่ในนภมฤตยูเป็นสูตรโดยครบถ้วนของคอสมิกเรย์ ซึ่งผู้ให้กำเนิดมันได้แอบซ่อนไว้ทุกแขนงจนหมดเปลือก จุดมุ่งหมายเดิมของผู้สร้างก็คือ ความหวังที่จะเป็นเจ้าโลก และเปลี่ยนระบบของโลกจากเดิมให้เข้ามาอยู่ในอำนาจของพลังงานคอสมิกทั้งหมด เริ่มด้วยการจัดระบบทุกชนิดภายในประเทศของตน ให้ขึ้นอยู่กับอำนาจของคอสมิกหมดสิ้นเสียก่อน แล้วจึงปล่อยกระแสคลื่นรังควานออกไปเพื่อให้โลกภายนอกเกิดปั่นป่วนวิบัติฉิบหายอย่างสบายใจ และไม่ต้องลงทุนลงแรงหรือเอาชีวิตเข้าพุ่มเทเช่นสภาพของสงคราม

ธรรมดา เปรียบไม่ผิดอะไรกับมัดมือชก กระแสคลื่นคอสมิกที่ส่งออกไปจะไม่เป็นอันตรายต่อระบบจักรกล หรือไฟฟ้าทุกชนิดภายในประเทศของตน ด้วยเหตุที่จัดระบบให้อยู่ในสภาพเดียวกันก่อนแล้ว กระแสคลื่นคอสมิกอาจจะส่งด้วยกำลังแรงกล้าเพื่อทำลายโลกภายนอก หรืออาจจะส่งครอบคลุมอยู่ภายในรัศมีใกล้เคียง เปรียบเหมือนเกราะแม่เหล็กไฟฟ้าป้องกันการรุกรานจากศัตรูภายนอกได้ทั้งสองวัตถุประสงค์ ตามแต่กำลังส่ง หล่อนได้ยกตัวอย่างง่ายๆให้ฟังว่า สมมติกรุงเทพพระมหานครเป็นประเทศที่ใช้พลังงานคอสมิก และปล่อยกระแสคลื่นคลุมบริเวณรอบด้านไว้ ประเทศฝ่ายศัตรูที่จะมุ่งเข้าโจมตีไม่ว่าจะใช้อาวุธหรือยานพาหนะทันสมัยชนิดใด จะไม่สามารถล่องล่ำเข้ามาใกล้เคียงในรัศมีทำการของกระแสคลื่น ซึ่งปล่อยครอบคลุมไว้ได้เลย ถ้าเป็นเครื่องบินก็จะตกในทันทีที่กระทบกับคลื่นคอสมิก และถ้าเป็นเรือรบก็จะลอยล้าอยู่ในลักษณะเหมือนท่อนไม้

ครั้นแล้วคอสมิกเรย์หรือผู้กุมเออาอำนาจของคอสมิกเรย์ไว้ ก็คือผู้ครองโลกอย่างเด็ดขาดโดยไม่มีอะไรมาเคลือบแคลง!

จาง ชู เหลียง มีความปรารถนาแรงกล้าอยู่ในความหมายดังกล่าวแล้วนี่!

บัดนี้ เขาเข้าใจแล้วว่าอะไรเป็นอะไร ครั้นแล้วก็เกิดอาการขนพองสยองเกล้าขึ้นมาในฉับพลันเมื่อคิดถึงว่า...ถ้าอินทรีทองขาวตัวนั้นถูกทำเต็มตัวอยู่ในอุ้งของมนุษย์วิกลจริต มีสมญาสะเทือนแผ่นดินว่า จาง ชู เหลียง...อะไรที่ยังเดาไม่ถูก มันจะเกิดขึ้นบ้าง!

หล่อนยังยืนยันต่อเขาว่ารายละเอียดแห่งการเป็นมาของตัวอินทรีซึ่งอมเอาสิ่งสำคัญที่สุดของโลกไว้นั้นอยู่ที่ฮิวโก ฟริส ทนายความชาติเยอรมันเพียงคนเดียวเท่านั้น และบัดนี้ฟริสได้ตกอยู่ในข่ายอันตรายมหันต์อันเนื่องมาจากการใส่ร้ายป้ายสีของเขาเกี่ยวกับชั้นอินทรีนั่นเอง!

ทุกสิ่งทุกอย่างตามแผนได้เป็นไปอย่างสมคะเน เมื่อปรีตะ ฮันัม แจ้งข่าวคืบหน้าว่าบรรดานักสืบลับของชาติต่างๆ สามคนที่เขาออกรายนามให้พัวพันอยู่กับอินทรีกายสิทธิ์ บัดนี้ตกอยู่ในวงของเล็บครุฑเสียแล้ว ทั้งสามถูกตะครุบตัวในแบบจู่โจมโดยไม่ทันที่จะช่วยเหลือตัวเองอย่างใดได้ในเวลาไล่เลี่ยจากกันเล็กน้อย แล้วนำหายเข้าไปในรังของอินทรีอย่างลึกลับ เหลือแต่เพียงฮิวโก ฟริส คนเดียวเท่านั้น ที่กรงเล็บของอินทรี

ยังขยุ้มไว้ไม่ได้ อดีตเกสตาโปดูเหมือนจะไหวทันในมหันตภัย
ข้อนี้ และกำลังตกอยู่ในภาวะ ‘เนื้อเตลิดเสีย’

ต่อการชักใช้ไล่เลียงถึงตำแหน่งที่คุมขังเชลยทั้งสามของ
เลียบครุฑ ปรีตะ ฮันัม ไม่อาจจะให้คำตอบต่อเขาได้ว่าทั้งสาม
ถูกดึงเข้าไปเก็บไว้ในสภากลางแห่งอาณาจักรอินทรีหรือว่า
ฝากเก็บไว้ยังปลีกย่อยที่ใดบ้าง เพราะหล่อนเองก็กำลังติดตาม
กรณีอยู่

“คุณเหี้ยมและเลือดเย็นจนเกินกว่าที่ฉันคิด ข้าต้อง
นับว่าเป็นการฉลาดด้วยไหวพริบอย่างน่าใจหายด้วย ในการที่
คุณขัดทอคมหาภัยใหญ่หลวงจากตัวคุณให้ตกไปยังนักสืบลับ
ของประเทศต่างๆ ห้าคน เกี่ยวกับเรื่องนกอินทรีมฤตยูตัวนั้น”

หล่อนเอื้อมมือเย็นเฉียบมาแตะที่ไหล่เขาพร้อมกับพูด
ขึ้นแผ่วๆ แสดงว่าหล่อนรู้ทันในแผนการของเขาทุกระยะ ชีพ
ชูชัย เปิดริมฝีปากออกด้วยยิ้ม หล่อนต้องเมินเพราะความ
สยอใจ

“มือของผมอัมไปด้วยบาปเสียแล้ว ผมทำบาปก็เพื่อจะ
ปลดบาปให้แก่โลก มันเป็นเรื่องการของสวรรค์ที่จะสาปผมให้

เลียบครุฑ ตอน นรกกางชูเหลียง เล่ม 7

prism
ปรีธม

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์पोเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ กรุงเทพฯ เขตตลิ่งชัน 10170

โทรศัพท์ ต่อ 9999-2422-04964 , 4947 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com

@amarinbooks

Prism Publishing

ฉบับพิมพ์โดยแพรวสำนักพิมพ์ พิมพ์ครั้งแรก 2557

ฉบับพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ปรีธม กรกฎาคม 2568

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น
การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใด ๆ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด
ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และพรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-8120-7

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์पोเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)